

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 12053

гр. София, 20.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РАДОСЛАВ Р. А.ОВ

като разгледа докладваното от РАДОСЛАВ Р. А.ОВ Гражданско дело № 20231110169807 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на ГЛАВА XIII ГПК (Общ исков процес)

Производството е образувано по искова молба с вх. № 367713/20.12.2023 г., от Н. К. П., ЕГН *****, гр. С---- чрез адв. А. П. П. от САК с адрес гр. С- **срещу** „-“ ЕООД, ЕИК -, със седалище и адрес на управление: гр. С-----, представлявано от управителите Р----- и Т---- -с която е предявен **отрицателен установителен иск с правна квалификация чл.439 ГПК**, с който се иска да бъде признато за установено, по отношение на ответника „-“, че ищцата Н. К. П., ЕГН ***** не дължи на ответника посочените в издадените от ответното дружество удостоверение за непогасени задължения изх. № МА 00016548/07.11.2023 г. и удостоверение изх. № МА -/07.11.2023 г., в които се твърди, че в качеството си на кредитополучател по договор за потребителски кредит от 16.02.2007 г., сключен с „Ю-----“ АД, дължи на „-“ ЕООД въпросната сума.

В исковата молба са изложени твърдения, че В началото на месец ноември ищцата е получила телефонно обаждане от служител на ответното дружество, в което и е съобщено, че дължа сумата от 5054,14 лв.

Твърди, че поискала да ѝ бъде предоставено писмено основанието за твърдяното задължение, получила удостоверение изх. № МА 00016548/07.11.2023 г. и удостоверение изх. № МА -/07.11.2023 г. за непогасено задължение. В него се твърди, че в качеството си на кредитополучател по договор за потребителски кредит № FL224339 от 16.02.2007 г., сключен с „Ю-----“ АД, дължи на „-“ ЕООД сума в размер на 5 054,14 лв. лева и сума в размер на 482.58 лв.

Сочи, че получила от ответното дружество и уведомление изх. № МА00016547/07.11.2023 г. и изх. № МА00016551/07-11.2023 г. за извършено прехвърляне на вземания. В документа се посочва, че правата си на кредитор

„-" ЕООД е придобил в резултат на договор за цесия, сключен с „Ю-----" АД, и че всички задължения са прехвърлени на „-" ЕООД с договор за цесия от 18.01.2016 г.

Обяснила на служителите на ответното дружество, че не дължи претендираните суми, тъй като образуваното изпълнително дело № 386/2014 г. по описа на ЧСИ № - В- с район на действие ОС Благоевград е прекратено с постановление от 07.10.2016 г. на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК. Постановлението е влязло в сила на 26.10.2016 г. Освен това вземането е погасено и по давност.

Ищецът твърди, че е подложен на постоянен тормоз от служителите на ответното дружество, които и звънят по телефона почти всеки ден, отправят претенции и заплахи.

Сочи, че не дължи горепосочените суми, тъй като вземанията на „Ю-----" АД спрямо нея са погасени по давност.

Излага следните съображения:

Съгласно чл. 116, б. „в" от ЗЗД давността се прекъсва с предприемането на действия за принудително изпълнение. С образуването на изпълнително дело давността не е прекъсната. Според приетото в т. 10 от Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. по т.д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, давността се прекъсва с предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ (независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя и или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане от вискателя съгласно чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ): насочването на изпълнението чрез налагане на заповест или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т.н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. Не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др.

Отделно от това, когато вискателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на 2 години, изпълнителното производство се прекратява на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК. Без правно значение е дали съдебният изпълнител ще постанови акт за прекратяване на принудителното изпълнение и кога ще направи това. Прекратяването на изпълнителното производство става по право, като новата давност е започнала да тече от предприемането на последното по време валидно изпълнително действие.

В настоящия случай, след издаването на изпълнителния лист и образуването на изпълнителното дело, срещу ищцата не са предприети нито едно от посочените в Тълкувателното решение изпълнителни действия, прекъсващи давността» а дори да са предприети такива, от последното са изминали повече от 5 години. По отношение на дължимите лихви пък давността е три годишна и също е изтекла.

От горното следва, че задължението на ищцата към „-“ ЕООД е погасено по давност, както по отношение главницата, така и по отношение на лихвите и разноските. Същото се отнася и до разноските и таксите, свързани с образуването изп. д. № 2014-0400386 по описа на ЧСИ В-, рег. № - на КЧСИ.

Независимо, че ответното дружество, което твърди, че е получило правата си на кредитор по силата на договор за цесия, вземането на банката е погасено по давност, тъй като от твърдяната дата на сключване на договора до момента са изминали повече от 16 години, за което време не са правени плащания и не са предприемани действия, годни да прекъснат или спрат давността.

Горното обосновава правният интерес от предявяването на отрицателен установителен иск за сумата от 5 054.14 лв. лева, както и за сумата от 482.58 лв., предмет на събиране по изп. д. № 2014-0400386 по описа на ЧСИ В-, рег. № - на КЧСИ срещу „-“ ЕООД, като съдът признае за установено по отношение на това дружество, че въпросната сума не се дължи.

Моли съда да уважи иска. Претендира разноски

Прилага следните писмени доказателства и доказателствени средства: 1. Договор за потребителски кредит № FL224339 от 16.02.2007 г; 2. Удостоверение изх. № МА 00016541Г/07Л 1.2023 г. за непогасено задължение издадено от „-“ ЕООД; 3. Удостоверение изх. № МА -/07.11.2023 г. за непогасено задължение издадено от „-“ ЕООД; 4. Уведомление за извършено прехвърляне на вземания изх. № МА 00016548/07.11.2023 г; 5. Уведомление за извършено прехвърляне на вземания изх. № МА 00016551/07.11.2023 г; 7. Постановление от 07.10.2016 г. за прекратяване на изпълнително дело № 2014-0400386 по описа на ЧСИ В-, рег.. № - на КЧСИ на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК, влязло в сила на 26.10.2016 г; 8. Съобщение за прекратяване на изпълнителното производство по изп. д, № 2014-0400386 по описа на ЧСИ В-, рег.. № - на КЧСИ;

Моли да се изиска и приложи към делото изпълнително дело №2014-0400386 по описа на ЧСИ В-, рег.. № - на КЧСИ;

Моли да бъде допусната съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ), със задача вещото лице, след като се запознае с материалите по изп. д. № 2014-0400386 по описа на ЧСИ В-, рег. № - на КЧСИ, да изчисли какви точно суми дължи ищцата по изпълнителното дело, като ги посочи по пера.

В срока по чл.131 ГПК ответникът подава отговор, с който изцяло признава иска – по изложените факти и основания и изложените твърдения. Твърди, че изпълнителното дело е прекратено на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК на 07.10.2016 г. и от тогава ответникът не е инициирал действия по образувано но ново изпълнително дела или по търсене на сумите. Твърди, че периодът от прекратяване на делото до сега е повече от 7 години. Признава,

че е настъпила погасителна давност през 2020 г. Твърди, че няма образувано ново изпълнително дело. Моли да се приложи чл.78, ал.2 ГПК. Цитира съдебна практика.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като взе предвид изложеното материалите по делото, приема следното от фактическа и правна страна:

По представителната власт

Ищецът се представлява от адв. А. П. с надлежно учредена представителна власт за всички инстанции (д.2 от делото).

Ответникът се представлява от юрисконсулти, на основание чл. 30 вр. чл.32, т.3 ГПК.

По държавната такса

Цената на иска е 5536.72, поради което на основание чл.1 ТДТССГПК, държавната такса е в размер на 221.47 лева, която сума не е внесена. След даване на указания, в указания срок, ищецът депозира молба с вх. №8979/11.01.2024 г., съгласно който представя документ по чл.128, т.2 ГПК.

По редовността на ИМ и доклада на делото

На този етап, съдът приема, че исковата молба е редовна. Съдържа всички реквизити по чл.127-128 ГПК. Ето защо следва да бъде изготвен проект за доклад по чл.146 ГПК.

По доказателствата

Страните са представили към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства и доказателствени средства, които са допустими, относими и необходими за правилното решаване на повдигнатия пред съда правен спор, поради което следва да бъдат допуснати като писмени доказателства и доказателствени средства.

Следва да се изиска изпълнително дело №2014-0400386 по описа на ЧСИ В-, рег. № - на КЧСИ.

По съдебно-счетоводната експертиза (ССЧЕ)

С оглед направеното признаване на иска от страна на ответника, съдът приема, че искането за допускане на изслешване на ССЧЕ не е необходимо. Ето защо следва да бъде оставено без уважение.

Предварителни въпроси

Въпреки, че е предявен установителен иск, съдът служебно следва да прикани страните да уредят спора доброволно – чрез съдебна спогодба, медиация или друг алтернативен способ за доброволно решаване на спора или един от способите по ГПК – признаване на иска, признаване на факти, неприсъствено решение и др., като им укаже, че доброволното и извънсъдебно уреждане на отношенията е най - взаимноизгодният за тях начин за разрешаване на спора, както и че в открито съдебно заседание може да се сключи съдебна спогодба с изпълнителна сила и изчистване на спорните предмети, обстоятелства в претендираните суми. При приключване на делото

със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, т.е. същата се определя върху 2 % от пазарната цена. Разноските по производството и по спогодбата остават върху страните, както са ги направили, ако друго не е уговорено.

С оглед принципа за процесуална икономия (чл.13 ГПК) съдът следва да прикани страните да използват Единния портал за електронно правосъдие (ЕПЕП) и електронна поща за призоваване и размяна на книжа с оглед разпоредбите чл.44 ГПК и ЗЕДЕУУ и да се укаже на страните и техните процесуални представители, че при избор за призоваване и размяна на книжа по електронната поща се прилагат разпоредбите на чл.8 ЗЕДЕУУ, чл.41а ГПК, като удостоверяването на получаване от страните се извършва задължително с потвърждение от страните, че съобщението е получено (чл.44, ал.3, т.3 ГПК).

С оглед разпоредбата на чл.102з, ал.3 ГПК съдът следва да укаже на страните и техните процесуални представители, че ако изпращат до съда книжа, които следва да бъдат разменени до другите участници по делото, които не са заявили, че желаят да получат електронни изявление от съда и не са задължени да получават такива, следва да заплатят предварително такса на брой страници, определена с тарифата по чл.73, ал.3 ГПК, а именно 0,10 лева за всяка страница, а ако фотокопието е повече от 50 страници – за всяка следваща по 0.07 лева, на основание чл.23 ТДТССГПК.

С оглед изложеното, делото следва да бъде насрочено за първата свободна дата е **22.04.2024 година от 10.15 часа**, за която дата да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото определение.

Воден от горното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

СЪОБЩАВА, на основание чл. 140 ГПК вр. чл. 146 ГПК, следния проект за доклад на делото:

Страни, предмет и правна квалификация, чл.146, ал.1, т.1 ГПК – Обстоятелства, от които произтичат претендираните права и възражения:

Производството е образувано по искова молба с вх. № 367713/20.12.2023 г., от Н. К. П., ЕГН *****, гр. С---- чрез адв. А. П. П. от САК с адрес гр. С- срещу „-“ ЕООД, ЕИК -, със седалище и адрес на управление: гр. С-----, представлявано от управителите Р----- и Т---- -с която е предявен **отрицателен установителен иск с правна квалификация чл.439 ГПК**, с който се иска да бъде признато за установено, по отношение на ответника „-“, че ищцата Н. К. П., ЕГН ***** не дължи на ответника посочените в издадените от ответното дружество удостоверение за непогасени задължения изх. № МА 00016548/07.11.2023 г. и удостоверение изх. № МА -/07.11.2023 г., в които се твърди, че в качеството си на кредитополучател по договор за потребителски кредит от 16.02.2007 г., сключен с „Ю-----“ АД, дължи на „-“ ЕООД въпросната сума.

В исквата молба са изложени твърдения, че В началото на месец ноември ищцата е

получила телефонно обаждане от служител на ответното дружество, в което и е съобщено, че дължа сумата от 5054,14 лв.

Твърди, че поискала да ѝ бъде предоставено писмено основание за твърдяното задължение, получила удостоверение изх. № МА 00016548/07.11.2023 г. и удостоверение изх. № МА -/07.11.2023 г. за непогасено задължение. В него се твърди, че в качеството си на кредитополучател по договор за потребителски кредит № FL224339 от 16.02.2007 г., сключен с „Ю-----“ АД, дължи на „-“ ЕООД сума в размер на 5 054,14 лв. лева и сума в размер на 482.58 лв.

Сочи, че получила от ответното дружество и уведомление изх. № МА00016547/07.11.2023 г. и изх. № МА00016551/07-11.2023 г. за извършено прехвърляне на вземания. В документа се посочва, че правата си на кредитор „-“ ЕООД е придобил в резултат на договор за цесия, сключен с „Ю-----“ АД, и че всички задължения са прехвърлени на „-“ ЕООД с договор за цесия от 18.01.2016 г.

Обяснила на служителите на ответното дружество, че не дължи претендираните суми, тъй като образуваното изпълнително дело № 386/2014 г. по описа на ЧСИ № - В- с район на действие ОС Благоевград е прекратено с постановление от 07.10.2016 г. на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК. Постановлението е влязло в сила на 26.10.2016 г. Освен това вземането е погасено и по давност.

Ищецът твърди, че е подложен на постоянен тормоз от служителите на ответното дружество, които и звънят по телефона почти всеки ден, отправят претенции и заплахи.

Сочи, че не дължи горепосочените суми, тъй като вземанията на „Ю-----“ АД спрямо нея са погасени по давност.

Излага следните съображения:

Съгласно чл. 116, б. „в“ от ЗЗД давността се прекъсва с предприемането на действия за принудително изпълнение. С образуването на изпълнително дело давността не е прекъсната. Според приетото в т 10 от Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. по т.д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, давността се прекъсва с предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ (независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя и или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане от вискателя съгласно чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ): насочването на изпълнението чрез налагане на запор или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т.н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. Не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др.

Отделно от това, когато вискателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на 2 години, изпълнителното производство се прекратява на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК. Без правно значение е дали съдебният изпълнител ще постанови акт за прекратяване на принудителното изпълнение и кога ще направи това. Прекратяването на изпълнителното производство става по право, като новата давност е започнала да тече от предприемането на последното по време валидно изпълнително действие.

В настоящия случай, след издаването на изпълнителния лист и образуването на изпълнителното дело, срещу ищцата не са предприети нито едно от посочените в

Тълкувателното решение изпълнителни действия, прекъсващи давността» а дори да са предприети такива, от последното са изминали повече от 5 години. По отношение на дължимите лихви пък давността е три годишна и също е изтекла.

От горното следва, че задължението на ищцата към „-“ ЕООД е погасено по давност, както по отношение главницата, така и по отношение на лихвите и разноските. Същото се отнася и до разноските и таксите, свързани с образуваното изп. д. № 2014-0400386 по описа на ЧСИ В-, рег. № - на КЧСИ.

Независимо, че ответното дружество, което твърди, че е получило правата си на кредитор по силата на договор за цесия, вземането на банката е погасено по давност, тъй като от твърдяната дата на сключване на договора до момента са изминали повече от 16 години, за което време не са правени плащания и не са предприемани действия, годни да прекъснат или спрат давността.

Горното обосновава правният интерес от предявяването на отрицателен установителен иск за сумата от 5 054.14 лв. лева, както и за сумата от 482.58 лв., предмет на събиране по изп. д. № 2014-0400386 по описа на ЧСИ В-, рег. № - на КЧСИ срещу „-“ ЕООД, като съдът признае за установено по отношение на това дружество, че въпросната сума не се дължи.

Моли съда да уважи иска. Претендира разноски

В срока по чл.131 ГПК ответникът подава отговор, с който изцяло признава иска – по изложените факти и основания и изложените твърдения. Твърди, че изпълнителното дело е прекратено на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК на 07.10.2016 г. и от тогава ответникът не е инициирал действия по образувано ново изпълнително дело или по търсене на сумите. Твърди, че периодът от прекратяване на делото до сега е повече от 7 години. Признава, че е настъпила погасителна давност през 2020 г. Твърди, че няма образувано ново изпълнително дело. Моли да се приложи чл.78, ал.2 ГПК. Цитира съдебна практика.

чл.146, ал.1, т.2 ГПК – Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца, на насрещните права и възражения на ответника:

Отрицателен установителен иск с правна квалификация чл.439 ГПК, с който се иска да бъде признато за установено, по отношение на ответника „-“, че ищцата Н. К. П., ЕГН ***** не дължи на ответника посочените в издадените от ответното дружество удостоверение за непогасени задължения изх. № МА 00016548/07.11.2023 г. и удостоверение изх. № МА -/07.11.2023 г., в които се твърди, че в качеството си на кредитополучател по договор за потребителски кредит от 16.02.2007 г., сключен с „Ю-----“ АД, дължи на „-“ ЕООД въпросната сума.

чл.146, ал.1, т.3 и т.4 ГПК - Кои права и кои обстоятелства се признават ; Отделя като безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства:

Страните не спорят, че между тях има образувано изпълнително дело изп. д. № 2014-0400386 по описа на ЧСИ В-, рег. № - на КЧСИ, за задължения, произтичащи от договор за потребителски кредит от 16.02.2007 г., сключен между ищеца и „Ю-----“ АД. Не се спори, че ответникът е бил кредитор на ищеца, въз основа на договор за цесия с и „Ю-----“ АД. Страните не спорят, че изпълнителното дело е прекратено на 07.10.2016 г. Не се спори, че от тогава до сега, ответникът не е предприемал действия по събиране и търсене на задължението.

Страните спорят дали е налице хипотезата на чл.78, ал.2 ГПК.

чл.146, ал.1, т.5 ГПК - Как се разпределя доказателствената тежест:

За да бъде уважен искът, ищецът при условията на пълно и главно доказване следва

да установи следните обстоятелства:

1. Образувано изпълнително дело
2. Периодът между две действия, които прекъсват погасителната давност давността е повече от 3 или 5 години – период от време в размер минимум на 3 или 5 години, който да е осъществен между две изпълнителни действия, които прекъсват давността.

При условията на насрещно и пълно доказване, ответникът следва да установи условията за настъпване или спиране на погасителната давност в период по-малък от 3 или 5 години.

УКАЗВА на страните, че могат да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия в откритото съдебно заседание и ако не направят доказателствени искания във връзка с дадените им указания, губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по **чл.147 ГПК** – ако твърдят нови обстоятелства, да посочат и представят нови доказателства, но само ако не са могли да ги узнаят, посочат и представят своевременно, или ако твърдят нововъзникнали обстоятелства от значение за делото – да посочат и представят доказателства за тях.

ДОПУСКА като писмени доказателства и доказателствени средства следните документи: 1. Договор за потребителски кредит № FL224339 от 16.02.2007 г.; 2. Удостоверение изх. № МА 00016541Г/07Л 1.2023 г. за непогасено задължение издадено от „-“ ЕООД; 3. Удостоверение изх. № МА -/07.11.2023 г. за непогасено задължение издадено от „-“ ЕООД; 4. Уведомление за извършено прехвърляне на вземания изх. № МА 00016548/07.11.2023 г.; 5. Уведомление за извършено прехвърляне на вземания изх. № МА 00016551/07.11.2023 г.; 7. Постановление от 07.10.2016 г. за прекратяване на изпълнително дело № 2014-0400386 по описа на ЧСИ В-, рег.. № - на КЧСИ на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК, влязло в сила на 26.10.2016 г.; 8. Съобщение за прекратяване на изпълнителното производство по изп. д, № 2014-0400386 по описа на ЧСИ В-, рег.. № - на КЧСИ;

ЗАДЪЛЖАВА, на основание чл.192 ГПК, **ЧСИ В-, рег.. № - на КЧСИ** да представи заверен препис от изпълнително дело № №2014-0400386 г. по описа на ЧСИ В-, рег.. № - на КЧСИ, **както и дали има последващо новообразувано дело**, в едноседмичен срок, считано от получаване на настоящото определение, като **УКАЗВА**, че на основание чл. 405, ал.1 ЗСВ, който при неизпълнение на разпореждане на съдия, дадено по съответния ред въз основа на ЗСВ, се наказва с глоба от 50 до 2000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание, а съгласно чл.87 вр. чл.91 ГПК, ако трето неучастващо в делото лице откаже да представи поискан му от съда документ или предмет за изследване, за който е установено, че се намира у него, съдът му налага глоба, в размер от 50 до 300 лв., и го подканва да го представи.

УКАЗВА на **ЧСИ В-, рег.. № - на КЧСИ**, че исканата информация може да се изпрати на един от следните адреси: 1. гр. София, бул. Цар Борис III, № 54, Софийски районен съд; 2. електронната поща (documents.go@srs.justice.bg); 3. факс (+359 (2) 8955 611); 4.чрез Система за сигурно електронно връчване.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за допускане на съдебно-счетоводна експертиза.

ПРИКАНВА, на основание чл.145, ал.3 ГПК страните да уредят спора доброволно – чрез съдебна спогодба, медиация или друг алтернативен способ за доброволно решаване на спора, като им **УКАЗВА**, че доброволното и извънсъдебно уреждане на отношенията е най-взаимноизгодният за тях начин за разрешаване на спора. При приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. Разноските по производството и по спогодбата остават върху страните, както са ги направили, ако друго не е уговорено.

УКАЗВА на страните, че ако желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите, който може да бъде видян на електронен адрес: <http://www.justice.government.bg>. Медиацията е платена услуга. Към Софийски районен съд работи Програма „Спогодби”, която предлага безплатно провеждане на процедура по медиация, от която страните също могат да се възползват. Повече информация за Програма „Спогодби” можете да получите всеки работен ден от 9:00 до 17:00 часа от М- на тел. 02/8955423 или на ел. адрес: spogodbi@src.justice.bg, както и в Центъра за спогодби и медиация на адрес: гр. С бул. „Цар Борис III ” № 54, ст. 204.

УКАЗВА на страните, че:

съгл. чл. 40 от ГПК (1) Страната, която живее или заминава за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България. Същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната.

(2) Когато лицата по ал. 1 не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени. За тези последици те трябва да бъдат предупредени от съда при връчване на първото съобщение.

Чл. 41. (1) (Доп. – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) Страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. Такова задължение има страната и когато тя е посочила електронен адрес за връчване. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) При неизпълнение на задължението по ал. 1, както и когато страната е посочила електронен адрес за връчване, но го е променила, без да уведоми съда, или е посочила неверен или несъществуващ адрес, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени. За тези последици страната трябва да бъде предупредена от съда при връчване на първото съобщение.

Чл. 41а. (Нов – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) (1) Когато връчването се извършва по [чл. 38, ал. 2](#), съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книжката, се смята за връчено в деня на изтеглянето му от адресата. В случай че съобщението не бъде изтеглено в 7-дневен срок от неговото изпращане, то се смята за връчено в първия ден след изтичането на срока за изтегляне.

(2) Когато връчването се извършва по [чл. 38, ал. 3](#) и [6](#), съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книжката, се смята за връчено в

деня, в който адресатът е потвърдил получаването му. В случай че получаването не е потвърдено в 7-дневен срок от неговото изпращане, съобщението се връчва по общия ред.

Чл. 50. (1) Мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес.

(2) Ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

(3) Връчването на търговци и на юридически лица става в канцелариите им и може да се извърши на всеки служител или работник, който е съгласен да ги приеме. При удостоверяване на връчването връчителят посочва имената и длъжността на получателя.

(4) Когато връчителят не намери достъп до канцеларията или не намери някой, който е съгласен да получи съобщението, той залязва уведомление по [чл. 47, ал. 1](#). Второ уведомление не се залязва.

(5) (Нова – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) Връчването на кредитни и финансови институции, включително тези, извършващи събиране на вземания срещу потребители, на застрахователни и презастрахователни дружества и на търговци, които извършват доставка на енергия, газ или предоставяне на пощенски, електронни съобщителни или водоснабдителни и канализационни услуги, на нотариуси и частни съдебни изпълнители се извършва само по реда на [чл. 38, ал. 2](#) на посочен от тях електронен адрес.

ПРИКАНВА страните и техните процесуални представители, че с оглед принципа за процесуална икономия, да поискат достъп до настоящото дело в Единния портал за електронно правосъдие (ЕПЕП), както да представят изрично волеизявление за искане за призоваване и размяна на книжа по електронен път чрез ЕПЕП и електронна поща (e-mail, книгата и самото писмо следва да бъдат подписани с КЕП).

УКАЗВА на страните и техните процесуални представители, че при избор за призоваване и размяна на книжа по електронната поща се прилагат разпоредбите на чл.8 ЗЕДЕУУ, чл.41а ГПК, като удостоверяването на получаване от страните се извършва задължително с потвърждение от страните, че съобщението е получено (чл.44, ал.3, т.3 ГПК).

УКАЗВА на страните и техните процесуални представители, че ако изпращат до съда книжа, които следва да бъдат разменени до другите участници по делото, които не са заявили, че желаят да получат електронни изявление от съда и не са задължени да получават такива, следва да заплатят предварително такса на брой страници, определена с тарифата по чл.73, ал.3 ГПК, а именно 0,10 лева за всяка страница, а ако фотокопието е повече от 50 страници – за всяка следваща по 0.07 лева, **на основание чл.102з, ал.3 ГПК вр. чл.23 ТДТССГПК, КАТО ПРИ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ** на указанията, съдът ще приеме, че липсва годно извършено процесуално действие.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за **22.04.2024 година от 10.15 часа**, за която дата и час да се призоват страните.

ПРЕПИС от определението да се връчи на страните.

ПРЕПИС от отговора на исковата молба да се връчи на ищеца чрез неговия процесуален представител.

ДЕЛОТО да се докладва на съдия – докладчик при постъпване на книжа и след провеждане на процедура по призоваване.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____